

Остригъ *м. св.* **Остригвамъ** *м. дм.* остригу, остригаю. *П. Бог.*
Острѣцъ *с. м.* острие: Мене ме е страхъ отъ тоя блѣскавъ острѣцъ (*vor der blitzenden Schneide*). *Рш. 119.*

Острика назв. луг. травы. *Пк. 60. (ср. подъ сѣ. трѣва).*

Острило *с. с.* острие, лезвее: Бабы-тѣ износятъ на дворѣтъ перустѣжъ и бравдѣтъ: бравдѣтъ турать съ острилото на горѣ, — да не валя градъ. *Ч. 39.* Дивакътъ прие кошето, дади го на робенсыновы рацѣ и гуди острилото му на градътъ си. *Р. А. 107.*

Остринѣ *с. с.* 1) острие (*може что* острѣцъ): Разновидни ножове съ различни дръжки и остринета. *Л. Д. 1875 р. 39.* Една нарѣчна балтѣйка, на която отъ страна са намира остриѣнето. *ib. р. 106.* 2) острое оръжие: Тѣй сѣщо и пламенна-та сабли на Јакудъ Хавари ся намерва въ тази сбирщина съ нѣкои още други остренета, които хвалѣтъ и славѣтъ, че могли да рѣжатъ желѣзото, като пресно масло. *ib. 1874 р. 245.*

Острина *с. ж.* 1) острога. 2) острие (*може что* острѣцъ): Косы точѣтъ, кѣту ги клѣпѣтъ първо на накованъ съ чукче и послѣ съ камѣкъ ги гладѣтъ и отъ двѣ страны острины, кой камѣкъ зѣватъ „брусъ“. *Пк. 60.*

Островъ *с. м.* островъ **Островче** *ум.*: Съмедахъ че ся намѣрвамъ на островъ и не виждахъ други суши освѣнъ канары нѣкои много удалечени и двѣ островчета. *Р. С. 23.* **Островски** *пр.* островскы-тѣ брѣгове (*le rivage de l'isle*). *Т. 149.*

Острога *с. ж.* шпора (*сир.* махмузъ): А негова милостъ, господарѣтъ, удари своятъ вранъ конь съ махмузетѣ (остроги) и свободно припуска по пивитѣ. *Рш. 10.*

Остроножица *с. ж.* эпитетъ денницы: Дзвездоденице, бѣлгрозборнице, — остроножице! *М. 16.*

Остроопашатъ *пр.* острохвостый: Глистіе нарѣчени остроопашаты. *Л. Д. 1871 р. 132.*

Остригва *с. ж.* столбъ у ткацкаго станка: „Остригвы“ сѣ двѣ высоку забиты сухѣ (стѣлнове), на върха вилясты и долу при корену таже вилясты естественно или съ направени куки. На горны и на долны вили стоѣтъ двѣ върлини, на коихъ е нарѣдена и разтѣгнѣта основа между коѣ тъкатъ вѣтъкъ. *Пк. 86.*

Острижъ *м. св.* **Остригвамъ** *м. дм.* соскоблю, соскабливам; острогаю: Послѣ изваждѣтъ хлѣба и кѣту го убѣршѣтъ съ утриѣкъ отъ пепели, устригватъ го съ огрибѣкъ на около по крайща, дѣ е загорѣлъ. *Пк. 36.* „Бае Богдане, войводо! Истригни сабя фрингил, Та си гащи-те остържи, — Да ти е леко да бягаш!“ *Ч. 284.* Тогавѣ са писване на дѣскияка и като си изучавахме матимата, остъргвахѣ дѣскияката и писваше даскалѣтъ друго. (= стирали). *Зк. 31.*